

भारतातील बौद्ध तत्वज्ञान

प्रा. डॉ. व्ही. एस. देसले¹, प्रा. व्ही. क. देसले²

¹ सुभाषराव गणपत विद्यापीठ, अहमदनगर, महाराष्ट्र, भारत.

अहमदनगर.

² श्रीमंत वि. व. कर्वे विद्यापीठ, जलगा विद्यापीठ, महाराष्ट्र, भारत.

प्रस्तावना

पृथ्वी तलावर मानवाची उत्पत्ती निर्माण झाल्यापासून अनेक स्थित्यंतरातून मानवाचा इतिहास बदलत गेला, त्या मानवाने आपल्या बुद्धीच्या जोगवर व निसर्गाच्या नैतिक मुल्यांचा आदर व संगोपनाला महत्त्व देवून आपले जीवन व्यती केले. जसा बदलत गेला काळ तसे दवरेणता बदलत गेल्या त्याच प्रमाणे वृक्षदेवताही बदलत गेल्या. वृक्षाचे व पशुदेवता महत्त्व वाढत गेले. आज सुध्दा आपल्याला इतिहासाकडे वळून घडण्याची आवश्यकता वाटत आहे. निसर्गाच्या समता ठेवणे हा नेहमीच माणसापुढे दक्ष प्रश्न राहिलेला आहे. आज आपल्याला विज्ञान निसर्गाचे बदल व होणारे परिणाम यांचे माहिती देत असते. मात्र प्राचीन काळापासून अनेक वैज्ञानी भारतात झाले ज्यांनी वृक्षांचे व प्राण्यांचे महत्त्व आपल्या सांगितले त्यात गौतम बुद्ध व वर्धमान महाविर हे मणुष्याला जगण्याचा नवा मार्ग सांगून गेले आहेत.

स्थित्यंतर इतिहासाची गणना

प्राचीन भारताच्या इतिहासावर आयण जैर नजर टाकली तर आपल्याला, सिंधु संस्कृती, ऋग्वेद काळ, उत्तर वैदिक काळा यांच्यात मोठ्या प्रमाणात स्थित्यंतरे झालेली दिसतात. ऋग्वेद काळात समाज हा समान होता त्या चातुर्वर्ण्य पध्दत अस्तित्वात नव्हती आणि जरी थोडक्या प्रमाणावर निर्माण झाली ती सौम्य स्वरूपाची होती. म्हणजे पठण करणा- ब्राम्हणाला जर पठण येत नसेस तर तो खालच्या वर्गात मोडला जात असे आणि खालच्या वर्गाच्या व्यक्ती किंवा स्त्री पट करण्यास योग्य असले तर तीला किंवा त्याला बर्या वर्णाला संबोधले जात होते. म्हणजे ऋग्वेद काळातील वर्णव्यवस्था बदलल्या स्वरूपाची होती. थोडक्यात विश्वामित्र क्षत्रिय असून ब्राम्हणाचे कार्य करीत होते. तर पांडवांचे व कौरवांचे ढोणाचार्य ब्राम्हण असून क्षत्रियतेचे कार्य करीत होते. थोडक्या ऋग्वेद कालीन समाज जीवन सर्व समावेशक होते.

मात्र उत्तर वैदिक काळात वर्णव्यवस्था ताठर स्वरूपाची झाली. श्रेष्ठ व कनिष्ठ भाव निर्माण झाला. ज्ञानी ब्राम्ह होवू लागले अस नाही. तर ब्राम्हणाचा मुलगा अपात्र असतांनाही ब्राम्हणच गणला जाऊ लागला. व शुद्राचा मुलगा झाला असूनही शुद्र गणला जावू लागला.

"such a nightmarish world, as ours, can be made a tolerable abode of living if man, according to Gandhi, remembers God and follows Satya, ahimsa and brahmacharya the tragedy of modern man is that he scorns spiritual values and worships Mammon."

निष्कर्ष:-

महात्मा गौतम बुद्धांनी सांगितलेला धर्माचा अवलंब फक्त बौद्ध धर्माबाबत नसून मनुष्याने जगत असतांना त्या सांगितलेल्या सदाचाराचे अवलोकन करणे होय. हीच शिकवण भारतीयांना नवा मार्ग दाखविणारी आहे. बौद्धांचे विचारांनी संपूर्ण भारत भारताला होता. त्यांनी पशु हत्या करू नका, पर्यावरणाचे रक्षण करा, वृक्षांचे रक्षण हे मानव जाती रक्षण आहे. हे हे त्यांच्या प्रवचनातून सांगून गेले. त्यांच्या या प्रवचनांचे चित्र प्रतिकात्मक रूपात सांची स्तुपावर रेखाटले आहे. त्यांचे हे तत्वज्ञानाचे अनुकरण आजतागायत होत आलेले आहे. महात्मा गांधी, विनोबा भावे, व डॉ. भिमरा आंबेडकर आदिंनी त्यांचे पालन केले आहे. आणि भविष्यात आदर्श जीवनासाठी गौतम बुद्धांचे विचार मनुष्यात मनुष्याप्रमाणे जगण्यास पुरक ठरतील.

संदर्भ सूची :-

- 1) डॉ. चतुर्वेदी अर्चना, डॉ. प्रवीण भास्कराचार्य संस्कृती व समाज .
- 2) आनंद चतुर्वेदी या. वीथी १२
- 3) भास्कराचार्य मदन, प्राचीन भारताचा इतिहास
- 4) डॉ. चतुर्वेदी अर्चना, प्राचीन भारतीय आणि संस्कृतिक इतिहास.
- 5) Dr. Pruthi S. S. and Dr. Chaturvedi Archana., Social Philosophy of Mahatma Gandhi. P. 8, 287.

